

OPA'S UITTSCHIETER

(Opa's Glückstreffer)

Blijspel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OPA'S UITSCHIETER – OPA'S GLÜCKSTREFFER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2002 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Teun Rompelman - dominante, heerszuchtige persoonlijkheid, naar wiens pijpen gedanst dient te worden

Helmie - zijn beklagenswaardige echtgenote en derhalve ook één van de dansenden

Stan - hun beider zoon, die dat spelletje echter niet meer meespeelt en precies dat doet, wat hijzelf het beste vindt

Opa - een olijk baasje, waarvan je je mag afvragen, of hij 'n lichte tik van de molen heeft gehad, of juist niet

Keet Zillekens - harpij van het ergste soort, die alles op haren en snaren zet om haar dochter aan de man gebracht te krijgen

Gwenda - genoemde dochter en het mag geen wonder heten, dat Keet zoveel moeite doet die pijp kaneel kwijt te raken

Xavier - die met heksenscheut Keet het trouwboekje deelt, maar dat is dan ook het enige

Lon de Boer - al van ietwat gevorderde leeftijd, en dat ze haar heil gezocht heeft bij 'n huwelijksbemiddelingsbureau, zegt in feite wel genoeg

DECOR:

Alliedrie de bedrijven spelen in dezelfde ruimte en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant rechts open doorgang naar alle andere vertrekken in huis. In de korte kant links deur naar niet nader aan te geven ruimte. In brede achterwand deur naar buiten, alsmede een raam, dat uitkijk geeft op het erf. Het vertrek is ingericht als 'n gewone huiskamer, met 'n divan, gedeeltelijk afgedekt door een bijzettafel, huiskamertafel en stoelen, alsmede een gemakkelijke stoel voor opa. En natuurlijk is er ook een commode en/of kast, het een en ander afgestemd op de beschikbare ruimte. In het eerste bedrijf moet er ook 'n naaimachine zijn, waaraan Helmie zit te werken.

EERSTE BEDRIJF

Opa zit in z'n gemakkelijke stoel, met 'n hoop tijdschriften binnen z'n bereik, Teun zit aan tafel soep te lepelen, Helmie zit terzijde achter 'n naaimachine, op tafel staat nog 'n tweede bord soep en het raam staat 'n stukje open.

Teun: Gaffer, heb ik om de verdomme alweer m'n tong verbrand! Hoe vaak moet ik je nou nog zeggen de soep niet zo heet op tafel te zetten!

Helmie: Gisteren was ze te koud. Moet de dag nog gaan beleven, dat men het jou eens naar de zin kan maken.

Teun: Klets niet zo stom! Je weet best, dat ik koude soep niet door de keel kan krijgen!

Helmie: Moet je 'n volgende keer maar meteen komen, als ik roep, voordat ze helemaal is afgekoeld.

Teun: Alsof ik niets anders te doen heb, dan meteen te komen aanrennen, als jij maar piept! *(Helmie slaakt 'n zucht, met ogen ten hemel, Teun slurpt, de krant lezend, z'n soep)*

Opa: *(ijverig met de tijdschriften bezig)* Zeg Helmie, en dat je me geen van deze bladen weggooit, hoor je? Hier is er zelfs een bij, waarin je 'n fantastische reis kunt winnen naar Cyprus! *(dromend, in zich zelf)* Heb ik nog 'n liefje zitten... Katina... lang zwart haar, vurige ogen... Zou op me blijven wachten, heeft ze me toen beloofd.

Teun: *(honend)* Net of jij in staat zou zijn ooit iets te winnen. Laat me niet lachen! Verdomde rot soep! Loeiheet is ze!

Helmie: Och kom, opa. De afgelopen week heb je alweer veertien kruiswoordraadsels en allerlei andere puzzels ingediend! Wat dat niet alleen aan postzegels kost. En gewonnen heb je nog nooit wat, heeft Teun gelijk bij.

Teun: *(nors)* Ik heb altijd gelijk!

Opa: *(beledigd)* Die paar postzegels zal ik jullie toch zeker nog wel waard zijn! Of niet soms? Is verdorie het enige beetje plezier dat ik nog heb in m'n leven.

Helmie: *(kalmerend)* Ja ja opa, rustig maar.

Opa: Is toch waar! Op mijn leeftijd kan iedere dag sowieso de laatste zijn.

Teun: Voordat de begrafenisondernemer jou definitief voor je laatste reis verzendklaar maakt, doe jij eerst nog vlug even 'n kruiswoordraadsel op de bus!

Helmie: *(bestraffend)* Teun, alsjeblijft! Bezondig je niet!

Opa: *(opgewonden)* Ha, moet je dit zien! In mijn horoscoop voor deze week staat: vrouwe Fortuna zal u de komende dagen in haar mildste vorm toelachen en onverwacht geluk in uw huis brengen. Hier staat 't,

zwart op wit! Echt waar!

Stan: *(inmiddels op via midden, heeft dit laatste gehoord, opgewekt)* Wel opa, dan laat u dat milde vrouwtje, als ze er dan toch eenmaal is, ook maar eens in mijn richting lachen!

Opa: Dat doet ze alleen maar ten opzichte van hen, die, wat in de sterren staat, ook serieus nemen.

Helmie: Laat Stan nu maar eerst eens serieus aan tafel gaan en z'n soep eten!

Teun: *(honend)* Moet hij wel 'n vuurvast bakkes hebben!

Helmie: *(tot Teun, kwaad)* Ja zeg, blijf je nou aan de gang jij! Of ik me nog niet genoeg afrakker, met al dat naaiwerk hier!

Teun: Jij moest met alle geweld die dure machine hebben en nu zul je naaien ook! Dat geld zal uiteindelijk weer terug moeten komen!

Helmie: En al het andere werk op en om de hof heb ik ook nog op m'n nek, omdat jij maar niet wilt, dat we 'n dienstmeid krijgen.

Teun: *(bars)* Aan één rok om me heen, heb ik meer dan genoeg. Hebben we elkaar begrepen? En nu geen woord meer!

Helmie: *(gemelijk)* Als ik verder niets te doen had, dan me tot in het oneindige te blijven beklagen over soep, die 'n beetje te heet is, zou ik er ook zo gemakkelijk over kunnen denken.

Stan: Moet ik ma gelijk geven. Ik zou niemand weten, die zo hard werkt als zij.

Teun: Mijn moeder heeft ook gewerkt en niet de hele dag lopen te zeuren.

Helmie: Ik zeur niet, maar wil met rust gelaten worden. *(pinkt traantje weg)*

Teun: Welja, ga maar 'n potje zitten huilen, iets anders kunnen jullie vrouwen toch niet. *(inmiddels naar het raam kijkend)* Staat dat vervloekte raam toch alweer open! En je weet precies, dat ik met mijn ischias geen tocht kan hebben!

Helmie: Heb ik opengezet vanwege opa z'n pijp, omdat ik weet, dat 't eten je niet smaakt, als het hier naar rook stinkt.

Teun: Zit me niet voortdurend te provoceren, ja! De toon, die jij tegen me aanslaat, past me niet! Maak liever dat raam dicht! *(Helmie maakt aanstalte op te staan)*

Stan: *(staat op)* Laat maar ma, ik doe 't wel.

Teun: *(bevelend)* Jij blijft zitten! Ik heb 't je moeder opgedragen! Moest er nog bijkomen, dat ze 't werk ook nog voorgedaan krijgt! *(Helmie woordloos naar het raam, sluit het)*

Opa: Helmie, kun je me ook in één weg m'n pijp geven.

Helmie: Nee opa, moet je even wachten, totdat Teun klaar is met eten.

Opa: *(ontdaan)* Wachten? Dat geloof je toch zeker zelf niet! Ik wil m'n pijp! Nu meteen!

Helmie: *(gaat weer zitten naaien)* Heb nu even geduld, opa.

Opa: *(eigenzinnig)* Ik heb geen geduld! En m'n deken heb je me ook nog niet gebracht! Vrouwen! Die moet je alles driemaal zeggen!

Helmie: *(vertwijfeld)* Nu laat me toch alsjeblieft die jurk voor Gwenda afmaken! Ik heb 't die van Zillekens voor rond het middaguur beloofd en ze kunnen er elk moment zijn.

Stan: *(op jurk doelend)* Ga weg! Dat geval daar is voor Gwenda? *(hoofdschuddend)* Vraag je je toch af, hoe zo'n onnozel schaaap zich iets dergelijks kan uitzoeken! Zal ze erin uitzien als 'n wandelende nachtmerrie!

Helmie: *(vergoeljkend)* 't Kind kan er zelf immers ook niets aan doen. Heeft zich maar te schikken naar d'r moeders wensen.

Stan: Zal wel. 'n Lekker stel, die twee.

Teun: *(verachtelijk)* Vrouwen! Zijn toch allemaal gestoord!

Helmie: *(opstandig nu)* O ja, dat weten we onderhand wel. En het meest mesjogge van allemaal ben ik! Anders zou ik me niet van 's morgens vroeg tot 's avonds laat lopen uit te sloven, met als achtergrondmuziek dat stom gezwets van jou de hele dag!

Teun: Ik heb 't je net al eens gezegd: die toon van jou bevalt me niet!

Helmie: De jouwe bevalt me al dertig jaar niet! Sta er zelf van te kijken, dat ik 't zolang heb volgehouden!

Opa: *(steeds met z'n tijdschriften doende)* Bravo, Helmie, bravo!

Stan: *(tot Teun)* Pa, je weet, dat ik me nooit met zulke dingen bemoei, maar het klopt helemaal! Je bent precies dat, wat men in de Dikke van Dalen 'n huistiran noemt.

Teun: Waaat ben ik?

Opa: Hoor je toch! En als len van Dalen 't ook al zegt, weet onderhand heel politiek Den Haag 't!

Teun: *(gooit lepel op z'n bord, woest)* En nu gaan we 't krijgen! Moet ik me dat zomaar laten zeggen? Notabene in m'n eigen huis?

Opa: Helemaal fout. In "mijn" huis!

Teun: Waarin ik 't werk doe! Daarvoor ben jij immers te oud en afgebrand!

Opa: Oud wel, maar nog niet afgebrand. En als jij op deze toer blijft verdergaan, onterf ik je en laat de hof op Helmie d'r naam zetten.

Teun: O ja, dat zou je wel willen! Blijft alleen de vraag, wat er hier nog te erven valt, als er niemand meer is om de zaak aan 't draaien te houden!

Stan: Luister pa. Kun je je nog herinneren, wanneer we ma hier voor 't laatst hebben horen lachen?

Teun: Ja en? Ik lach toch ook niet! We zijn op de wereld om te werken en niet om te lachen! Dat nieuwerwetse gedoe allemaal zet geen zoden aan de dijk!

Opa: Ik kan me anders nog goed herinneren, dat in mijn tijd ook al

gelachen werd.

Helmie: Luister Teun, ieder mens heeft recht op 'n beetje vreugde in 't leven. En ik zou al zeer verheugd zijn, als jij eens niet de hele dag liep te schreeuwen en te mopperen.

Teun: Het enige, dat vrouwen willen is, dat de mannen de hele dag voor hen opzitten en pootjes geven! O ja! Maar dan toch niet met deze jongen!

Helmie: Het enige dat "ik" wil, is 'n beetje vrede in huis. Meer vraag ik echt niet.

Stan: Pa, zoals jij ma behandelt, eerlijk waar, dat kan ik niet langer mee aanzien.

Teun: (*nors*) Moet je maar afnokken!

Stan: Doe ik ook. En omdat je toch net in zo'n fantastische stemming bent, wil ik je nóg iets vertellen. Ik heb er namelijk al 'n paar jaar voor gespaard en binnenkort koop ik me eindelijk m'n Suzuki!

Teun: (*argwanend*) Wát wil je kopen?

Stan: De motor, die ik me al zolang gewenst heb.

Teun: (*onthutst*) En wat zou jij in godsnaam met 'n motor moeten?

Opa: (*droog*) Misschien wil hij er wel mee gaan rijden.

Stan: Ik weet best, dat je er geen begrip voor kunt opbrengen, pa, maar ik vond toch, dat je 't moest weten.

Teun: (*schreeuwt*) Jij koopt niets, heb je dat begrepen? Dat zou nog mooier worden! (*honend*) 'n Motor! Hoe durft ie 't in z'n hoofd te halen!

Helmie: Alsjeblieft Teun, schreeuw niet zo! En als hij dan met alle geweld zo'n Kuzuki wil hebben, gun de jongen dan toch dat plezier!

Teun: (*honend*) Zo aartsdom kan ook alleen maar 'n vrouw uit de hoek komen! Werken moet dat jong, zullen 'm die rare fratsen wel vergaan! 'n Motor! Om je te bescheuren!

Helmie: Dat in dit huis om alles en nog eens alles strijd geleverd moet worden! (*tot Teun*) Is er met jou dan werkelijk nóóit eens 'n verstandig woord te wisselen?

Stan: Wind je niet op ma. (*af via midden*) Dit akkefietje regel ik deze keer wel eens met pa zelf!

Opa: En als je maar weet, dat ik hierin ook nog 'n woordje heb mee te praten. Die jongen krijgt z'n motor, al was 't alleen maar, omdat ik er vroeger zelf altijd zo graag een had willen hebben.

Teun: (*kwaad*) Moet je nagaan! Het oudste lid van de familie is aan 't verkindsen en het jongste tikt niet meer goed. (*met stemverheffing*) Maar nu is het wel gedaan! Ik wil er geen woord meer over horen! (*Helmie heeft haar hoofd op het stof laten zinken en zit te snikken*) O ja, huil maar raak daar! En vooral op die nieuwe stof! Komen we 't die van Zillekens ook nog aan 't vergoeden!

Helmie: *(snikkend)* Moet nu werkelijk overal ruzie om gemaakt worden?

Opa: Natuurlijk! Zonder ruzie kan dat onbehouwen misbaksel niet leven, dat weet je toch!

Teun: *(tot opa)* Jij doet er maar beter aan je bij die oerstomme puzzeltjes van je te houden! *(tot Helmie)* En "jij" moet je niet gaan inbeelden, dat je van mij net zo'n slome duikelaar kunt maken als Xavier Zillekens! Denk 't maar niet!

Helmie: *(gelaten)* Ik zeg al niets meer.

Teun: Is je geraden ook! En als je met die lommelen daar klaar bent, mest je eerst de varkensstal uit en daarna kom je mij op 't land helpen! *(rukt raam open)* En nu kan 't weer open, zodat die vieze stinklucht kan uittrekken. Ik ga nu toch!

Opa: De hemel zij dank!

Teun: Zei je wat?

Opa: Ik zei, de hemel zij dank, dat er weer wat frisheid in huis komt.

Teun: *(gemelijk)* Misschien hoef je dan ook niet meer zo in je baard te grommen.

Opa: Dat komt, omdat ik m'n gebit kwijt ben. Is gisteravond tussen het nachtkastje en het bed gevallen en nu kan ik 't niet meer vinden.

Teun: *(bevelend)* Helmie, moet je dadelijk maar eerst z'n bijapparatuur gaan zoeken. *(tot opa, honend)* Maar schransen als 'n uitgehongerde lukt nog vrij aardig, nietwaar?

Opa: *(grijnzend)* Geen centje pijn.

Teun: *(wil af via midden)* Nee, zal wel, had ook... *(heeft opkomende Keet en Gwenda voor zich)*

Keet: Zo, Rompelman, alweer gehaast?

Gwenda: *(ouderwets in de kleren, met hoedje op, schuchter)* Goedemiddag, meneer Rompelman.

Teun: Van 't zelfde. *(afgaand en op Helmie nikkend)* Het naaiatelier is die richting uit.

Keet: En Helmie? Klaar met de jurk? Gwenda moet haar vanavond al aan en als er eventueel nog iets aan vermaakt moet worden...

Helmie: Klein momentje, Keet. 'n Paar steekjes nog maar.

Keet: *(pinnig)* Luister, Helmie, ik heb er toch wel moeite mee, dat ik, zoals nu blijkt, niet voor de volle honderd procent op je kan rekenen. Kom ik extra met Gwenda in de gloeiende hitte hier naartoe lopen en jij bent niet klaar!

Helmie: Neem me niet kwalijk, Keet, maar ik heb er niet aan kunnen doorwerken. Ga nu even zitten, ik heb 't echt zo voor elkaar.

Keet: *(neemt plaats, dan tot Gwenda, die nog staat)* Gwenda, blijf daar nu niet als 'n heipaal staan! *(slaat haar 't hoedje met 'n klap voor d'r gezicht)* Ga zitten!

Gwenda: *(hoedje weer recht zettend, plaatsnemend)* Ja, mama.

Keet: En om daar geen misverstand over te laten bestaan, Helmie, zo kan 't natuurlijk niet, dat begrijp je wel. Als ik jou, vanuit de goedheid van m'n hart, dan al de klandizie gun, wil ik ook op m'n wenken bedient worden. Ik heb wat en ik ben wat, dat weet je! En bovendien ben ik bereid goed te betalen.

Helmie: Weet ik, Keet, weet ik. Maar ze kan 't zo meteen aanpassen.

Keet: We hadden natuurlijk net zo goed naar de stad kunnen gaan. Maar mijn Gwennie heeft het niet nodig om infectiegoed te dragen. Van de stang kan jan en alleman kopen.

Helmie: *(gehaast doende)* Of je gelijk hebt! Ben ik helemaal met je eens. *(opa is nog steeds druk met de bladen bezig, terwijl hij tegelijkertijd 't een en ander met grote ogen blijft gadeslaan; er ontstaat een kleine onbehaaglijke pauze; Keet trommelt met haar vingers op het tafelblad en Gwenda begint 'n melodietje te neuriën)*

Keet: *(blaffend)* Zit niet zo te neuzelen, ja. Je bent hier uiteindelijk niet in 'n inrichting!

Helmie: *(opstaand)* Zo, en dit is 't dan!

Keet: Zou tijd worden ook! *(tot Gwenda)* Zet je hoed af en trek die bloes uit!

Gwenda: *(schuchter om zich heen kijkend)* Ja ja, maar eh...

Keet: *(op opa nikkend)* Voor die daar hoef je je niet te generen. Die is al veel te oud om nog oog voor zoiets te hebben. Vooropgezet, dat hij überhaupt nog iets ziet.

Opa: Nou, zover ben ik nu ook alweer niet heen. Maar ik zal wel gaan. *(sloffend af via midden)* Kan de scherpe wind, die hier opeens is gaan waaien, toch al niet zo goed hebben.

Keet: Zal wel, met dat raam open. *(het sluitend)* Gwennie zou zich nog de dood op het lijf halen.

Gwenda: *(heeft intussen bloes uitgetrokken, met rug naar de zaal toe)* Maar de rok trek ik niet uit.

Keet: Stel je niet aan. We zijn immers met vrouwen onder elkaar.

Gwenda: Maar 't zou iemand kunnen binnenkomen.

Keet: Ach wat, er komt niemand. *(Stan op via midden, Gwenda geeft 'n gillette, houdt bloes tegen zich aan gedrukt)*

Stan: Kijk kijk, een Gwendolijn, die op 't punt staat zich bloot te geven.

Keet: Wat heb jij hier te zoeken?

Stan: Duizendmaal excuus, mevrouw Zillekens, maar ik woon hier toevallig. *(tot Gwenda, die bloes weer vlug heeft aangetrokken)* Geen paniek. Ik heb echt niets gezien hoor.

Keet: Is toch eigenlijk ook geen stijl zo. Een naaister zonder paskamer en dat op 'n plek, waar iedereen zomaar kan binnenwandelen!

Gwenda: (*verliefd*) Maar Stan is toch niet iedereen, mama. En zo erg was 't nu ook weer niet. Ik had immers nog iets aan.

Keet: (*geeft haar 'n oorveeg*) Schaamteloos wezen jij! Wil je je soms spiernaakt aan 'm presenteren? Nóg zijn jullie niet getrouwd!

Stan: (*alert*) Nog niet? Momentje zeg, ik heb ook bepaald geen interesse in die richting en kan me net zomin herinneren, dat we 't er ooit over gehad hebben.

Keet: Je hoeft ook niet alles te weten. Heb die zaak met je vader geregeld en daarmee is de kous af.

Stan: Ach nee, met mijn vader? Kijk, zo hoor je nog eens wat. Maar eh, mevrouw Zillekens, in wat voor 'n tijdperk denkt u eigenlijk dat we leven?

Keet: Zal me worst wezen en 't doet er ook niet toe.

Stan: In vaktermen noemt men zoiets geestelijke slavernij. Laatstelijk toegepast eind negentienhonderd.

Gwenda: (*benepen*) Wil dat soms zeggen, dat je "niet" met me wilt trouwen?

Stan: In een keer goed geraden.

Gwenda: (*angstig*) Maar mama, hoe moet dat dan met mij, als Stan me niet wil?

Keet: Geen nood, Gwennie, die trouwt heus wel met je. Laat dat maar mooi aan mij over!

Gwenda: (*tevreden*) Dan is 't goed.

Helmie: (*angstig tot Stan*) Bedenk, jongen, als je pa durft tegen te spreken hebben we weer 'n hoop heisa in huis!

Stan: Luister ma, dat jij met pa geen kant uit kunt, is jouw zaak. Maar ik zal heus wel met 'm klaarkomen. dat zweer ik je!

Keet: (*kwaad*) Helmie, ik heb wat en ben wat, dat is bekend. En dit optreden van je zoon kan ik niet accepteren! 't Is maar, dat je het weet!

Gwenda: Maar mama, maak je toch niet zo kwaad. Stannie wil toch alleen maar met z'n papa klaarkomen.

Keet: (*woest*) Gwenda, bemoei je er niet mee, als grote mensen met elkaar praten! En zet je hoed op! (*Gwenda doet dat gehaast*)

Helmie: (*angstig*) Wil je de jurk nu niet meenemen?

Keet: (*grist haar de jurk uit handen*) Geef maar hier. Maar de centen ervoor heb je nog lang niet!

Stan: (*dreigend*) Mevrouw Zillekens! Dat daarover geen misverstanden bestaan: morgenmiddag op z'n laatst krijgt ma dat geld. Ze heeft niet voor niets de halve nacht opgezeten om het Gwendolijntje, ter meerdere eer en glorie van uzelf, aan 'n representatieve verpakking te helpen!

Keet: (*frommelt jurk bij elkaar, grijpt Gwenda bij 'n hand, bars*) Gwenda,

kom, hier hebben we niets meer te zoeken! (*wil af via midden*)

Opa: (*op dat moment op via midden, met brief zwaaiend*) Hiep hoi, de post is geweest met 'n brief! Helemaal voor mij alleen!

Keet: (*meteen nieuwsgierig*) Wat voor 'n brief?

Opa: Ben jij er nu nóg steeds? Maar die brief is van mij, als je dat maar weet! Rompelman, staat erop, heel duidelijk! En ook nog met mijn voorletters!

Keet: (*heeft geen haast meer*) Wie zal zich nog de moeite nemen, die oude gek 'n brief te schrijven.

Opa: Die oude gek zal zich zo meteen de moeite nemen jou 'n dreun te verkopen! Gewonnen heb ik! (*doelt op envelop*) Kijk maar, staat er immers op: uitslag voorjaarsprijsvraag! Welgefeliciteerd! Dat zetten ze er heus niet voor niets op! O nee!

Stan: Gossie opa, dan maak 'm toch alstublieft eens open!

Opa: (*geeft brief aan Stan*) Gaat niet, heb de bibber in m'n handen. Doe jij 't maar.

Helmie: Ben ik warempel toch eens benieuwd zeg! (*Keet heeft Gwenda op 'n stoel geduwd, is zelf ook gaan zitten*)

Stan: (*heeft brief geopend, lezend*) Opa, hier slaat u steil van achterover! Gaat u maar liever eerst even zitten.

Opa: (*over z'n toeren*) Zeg 't dan toch, jongen! Alsjeblieft, zeg 't dan toch!

Stan: Niet te geloven, opa, u hebt inderdaad gewonnen! Hier staat 't: u bent de gelukkige winnaar van een veertiendaagse reis naar... hou u vast: Parijs!!!

Opa: (*tast naar z'n stoel, laat er zich in vallen, verdwaasd*) Naar Parijs! Ik ga naar Parijs! Breng me alsjeblieft 'n borrel! (*Helmie maakt er meteen werk van*)

Stan: (*laat ticket zien*) Vanaf Schiphol vliegt u!

Opa: Ook nog met 'n vliegtuig! Dat is teveel! Helmie, waar blijft m'n borrel? O mensen, ik word er niet goed van!

Helmie: (*hem de borrel gevend, bezorgd*) Opa toch! Op jouw leeftijd kun je immers niet meer zo'n verre reis maken!

Opa: Wat kan ik niet? Ik zal 't jullie nog wel eens laten zien! (*kiept borrel achterover*)

Keet: (*meer in zichzelf*) Heeft die oude gek toch werkelijk 'n reis naar Parijs gewonnen! Iets, waarvan 'n normaal mens alleen maar kan dromen! (*rechtstreeks tot opa*) Wil je zeker nog eens iets gaan beleven, nietwaar opa? De Parijse mademoisellekes het hoofd op hol brengen! O ja, ik ken dat wel!

Opa: (*in zichzelf*) Is die er dan nóg steeds! (*rechtstreeks tot haar*) Dat had je niet gedacht, hé tante Pollewop, dat ik op mijn leeftijd nog de Parijse dameswereld in rep en roer zou gaan brengen!

Keet: (*honend*) Waarmee zou jij je nog moeten reppen? En je roer functioneert allang niet meer, omdat je stijf staat van de reumatiek!

Opa: (*pochend*) Staan doet er bij mij nog van alles! En mijn reumatiek? (*springt demonstratief overeind, krimpt ook meteen weer in elkaar*) Duizend salamanders, dat was 'n beetje te rap! Owee! Ah! Gossie zeg!

Helmie: (*bezorgd*) Zie je nu wel, opa. En niet, dat ik 't je misgun, maar volgens mij is 't onverantwoord, dat jij nog zo'n vermoeiende reis gaat ondernemen.

Stan: Ook mijn idee, opa. En dan ook nog vliegen! U met uw hartritmestoornissen!

Opa: Jullie gunnen 't me gewoon niet, dat is alles! Maar voor wat doe ik anders al twintig jaar mee aan allerlei kruiswoordraadsels? En nu ik eindelijk eens iets gewonnen heb, zou ik de prijs niet mogen aannemen. En 't komt goed uit, want ik moet Simone sowieso gaan bezoeken, dat heb ik haar beloofd.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto